

AB BATILILAŞMA HEVESİ MİYDİ,

TÜRKİYE'Yİ BATIRMA SİYASETİ MİYDİ?

□□□□□□

Türkiye'nin AB'ye girmesini perde arkasında en çok isteyen ve destekleyen İsrail'di. Çünkü bu yolla Türkiye'yi İslam âleminde koparıp kendi güdümündeki Avrupa'ya bağlamak ve rahatlıkla kullanmak hevesindeydi. Avrupa Birliği Komisyonundaki İsrail Temsilcisi Giancarlo Chevallard, şunları söylemişti:

“Türkiye'nin üyeliğiyle birlikte AB; Suriye, Irak ve İran'la ortak sınıra sahip olacak. AB, coğrafi anlamda Orta Doğu'nun bir parçası olacak. Türkiye, şu anda da İsrail'in önemli bir stratejik ve ekonomik ortağı. Avrupa Birliği de kendi içinde Türkiye'yi de bağlayacak olan tam anlamıyla ortak güvenlik ve dış politika oluşturma sürecinden geçiyor. Bütün bu sebepler yüzünden Türkiye'nin AB'ye katılımı bölgenin politik yapısında büyük bir etki yaratacak ve (İsrail'i rahatlatacak) ve bölgedeki siyasi oyuncular arasında şu anda mevcut olan ilişkileri de etkileyecektir. Bu on yılın sonunda Avrupa Birliği 500 milyon nüfusuyla İsrail'in yanı başında bütünleşmiş bir bölge olacak. Bu durumun İsrail'i, AB ile daha sıkı iş birliği içinde bir ilişki geliştirmeye sevk etmesi tabiidir.”

(“İsrail'in içindeki Avrupa” dergisinden.)

Evet, Siyonistler bütün Avrupa ile birlikte Anadolu'yu da, Arz-ı Mev'ud'un bir parçası yapmaya çalışmaktadır. Ancak maddi ve manevi yönden tamamen yozlaştırıp yumuşatmadan Türkiye'yi AB'ye almak tehlikeli bulunmaktadır. Avrupa Parlamentosu Dışişleri Komisyonu AFET'in, Hollandalı Hristiyan Demokrat parlamenter Arie Qostlander tarafından hazırlanan (2003) Türkiye raporunda ve karar tasarısında özetle şunlar yazılmıştı:

Yazar Ahmet AKGÜL
28 Mart 2021

- **Milliyetçi ve hürriyetçi unsurlar taşıyan Atatürkçü düşünce ve Milli Görüş felsefesi Türkiye'nin AB üyeliğine engel oluşturmaktadır.**
- **Türkiye'deki devlet yapısında çok kökten değişiklikler yapılmalıdır. Üniter sistem yıpratılmalıdır.**
- **MGK ve RTÜK gibi kurumlar kaldırılmalıdır.**
- **Türkiye'nin ulusçu ve laik yapısı AB ile uyumlu hale sokulmalıdır. Batılı değerlerle dengelenmiş "İlimli İslam"a geçiş hazırlanmalıdır.**
- **Türk Silahlı Kuvvetlerinin Türk halkı tarafından en güvenilir bir kurum olarak görülmesi tartışılmalıdır. Ordunun etkinliği zayıflatılmalıdır.**
- **Türkiye'nin bu engelleri ortadan kaldıracak yeni bir anayasaya ihtiyacı vardır.**

Kısaca; Türkiye'nin AB'ye üyeliği için üç önemli engel görülmekte ve bunların çözülmesi ve çürütülmesi tavsiye olunmaktaydı:

1- Erbakan'ın Milli Görüş şuuru. 2- Atatürk'ün Kuvay-ı Milliye ruhu. 3- Güçlü ve güvenilir Türk Ordusu.

Bunlara göre; Tansu Çiller suçludur, çünkü AB hakkında; **"Allah bizi korusun"** diye konuşan Erbakan'la koalisyon hükümeti kurmuştur! Daha önce Çiller, **"eğer Gümrük Birliği yapılmaz ve böylelikle Türkiye ekonomisi güçlendirilmezse ilk seçimde İslamcı lider Necmettin Erbakan'ın iktidar olacağını"** söylemişti. Ama Gümrük Birliği'nin imzalanmasından bir yıl sonra; Avrupa'ya, **"Allah bizi korusun"** diye sunduğu Erbakan'la hükümeti kuran yine kendisi olduğu için hedefe konulmuştu.

AB, üç katlı şeytan şatosu konumundaydı!

Erbakan Hoca, Avrupa Birliği'ni üç katlı şeytan şatosuna benzetirdi. *“Birinci katta; Siyonist patronlar, yani Yahudi sermayedarlar oturacaklar... İkinci katta; bürokrat ve kâtip olarak emperyalist masonlar, yani Hristiyan kâhyalar bulunacaklar... Üçüncü katta ise; hizmetçi ve bekçi olarak, Türkiyeli Müslümanlar alınacaklar...”* derdi. Çünkü:

“Türkiye'nin tek kurtuluş umudu” ve “diyar-ı cennet” ilan edilen ve halkımızın hayallerini süsleyen, feodal AB şöyle şekillenecekti:

- **3 üyeli çekirdek ülkeler:** (Trilateralist Nuclear Family) Almanya, Fransa, İngiltere (Geleneksel Kuzeybatı Avrupa Merkezli)
- **12 üyeli 1. çerçeve:** (1. periphery) Kuzey ve Güney Avrupalı üyeler.
- **10 üyeli 2. çerçeve:** (2. periphery) ODAÜ ve diğerleri:
- **3. çerçeve:** (3. periphery) Romanya, Bulgaristan, Hırvatistan.
- **4. Çerçeve:** İslam yozlaştırılır ve üniter yapının temelleri yıkılırsa, belki Türkiye.

Bugün AB; *“19. yüzyıl Avrupa'sına geri dönüş riskiyle karşı karşıyadır. Böyle bir Avrupa, etrafı küçük peylerle çevrilmiş büyük sömürge imparatorluğu Avrupa'sı demektir.”* sözleri 1994-2004 yıllarında AB'nin rekabetten sorumlu Komiseri Mario Monti'nin değerlendirmeleridir.

Yazar Ahmet AKGÜL
28 Mart 2021

Süddeutsche Zeitung yazarı Wolfrang Koydı ise şunları yazmaktadır: “Türkiye sahici üyelikten daha yıllarca uzakta. Hâlâ üçüncü sınıfta oturuyor... Acı ama gerçek; Avrupa Türkiye’yi oy alıyor.”

itirafında bulunmaktadır. Şu sözler Napoli’de yapılan Hükümetler Arası Konferansı kapanış konuşmasından alınmıştır.

“Şimdi Türkiye’de siyasilerin, sanayicilerin ve hiç de küçümsenmeyecek boyutta askerlerin arpalıkları ve ayrıcalıkları var. Türk devlet anlayışı ve hatta Kemalist devlet ideolojisi bir sınavdan geçmek zorunda kalacak. Partilere mesleklere getirilen yasaklar, Türkçe dışındaki dillerin bastırılması, giyime ve düşünmeye getirilen kurallar, devletin vatandaşlarına karşı tuzu kuru ve keyfi tutumu-AB adayı Türkiye bunların hepsini dürüst biçimde tartışmak ve ister gönüllü ister gönülsüz değiştirmek zorundadır. Ama yalnızca az miktar tarih verilip Türkiye’nin gönlü alınacak ve böylece kontrolde tutulacaktır.”[1]

Haçlı Batı, Türkiye’yi kendilerinden görmüyorlardı:

Polonya, Macaristan ve Çek Cumhuriyeti’nin ortak Avrupa kültürüne aidiyetleri konusunda kuşku yoktur. Baltık Cumhuriyetleri ve Slovenya da buna dahildir. Kültürel karakteri bakımından -Türk kesimi hariç- AB üyesi Yunanistan’dan bir farkı olmayan Kıbrıs’ın özel bir durumu vardır. O dönem diğer adaylar; Romanya, Bulgaristan, Slovakya ve Malta kültürel aidiyetleri açısından bazı kuşuklara sebep oluyorlardı. Diğer Balkan ülkeleri ise -Rusya, Beyaz Rusya ve Ukrayna dahil- Avrupa kültürüne sınırlı bir biçimde entegre olmuş durumdalar. Ama Türkiye’nin Avrupa kültür çerçevesinin dışında kaldığından hiç şüphe yoktur. İslam bilimi bin yıl önce Avrupa’daki bilimden üstündü. Hristiyan Avrupalılarla, Müslüman Araplar arasındaki manevi teması bitiren, 1096’larda başlayan ve Papalardan esinlenen Haçlı Seferi ile İspanya’da 1492’de son verilen Yahudi ve Müslümanlara yönelik taşkınlıklar yaşanmıştı.

Şu hale bakın: Batı, Kürdistan dayatmasıyla Türkiye’yi parçalama amacındaydı!

Önce Kürtçe dilde yayın... Sonra Kürtçe dilde öğrenim... Sonra otonomi talebi, ya sonra?.. Evet Kürt halkının kendi kültürel kimliklerine sahip çıkmaları en doğal haklarıydı; ancak başta İsveç olmak üzere AB’nin birçok parlamenti ve aydını bu hakları ayrılıkçı boyutlara taşıma çabasıyla Türk vatandaşı olan Kürtleri kışkırtmakta ve Türkiye’nin üniter yapısına doğrudan müdahalede bulunmaktaydılar. Bu nedenle insan hakları, demokratikleşme ve Kopenhag Kriterleri başlığı altında düzenledikleri bir dizi Kürt konferansları bu müdahalelerin en somut adımlarıydı. 15-17 Mart 1991’de Stockholm’de düzenlenen “**Kürt Halkı İçin İnsan Hakları-İsveç Komitesi**”

Yazar Ahmet AKGÜL
28 Mart 2021

öncülüğünde

“Stockholm Kürt Konseyi”

tebliğleri ve sonuç bildirgesinden seçilmiş birkaç paragraf, yukarıdaki başlığın yanıtını açıkça vermektedir. (Bunların tamamı 200 sayfaya yakındır.) İşte; dönemin İsveç Dışişleri Bakanlığı Hukuk Danışmanı OVE BRING, Kürt bağımsızlığı için konferansta sunduğu tebliğde şunları zıvalamıştı:

1996'da kabul edilen **“Sivil ve politik haklar üzerine uluslararası sözleşme”**nin ilk maddesi olan sömürgeye ait Deklarasyon'un 2. paragrafını kelimesi kelimesine tekrar ederek:

“Tüm halklar ve azınlıklar kendi kaderlerini tayin hakkına sahiptir... Onlar kendi politik statülerini özgürce belirlerler ve ekonomik, sosyal ve kültürel gelişmelerini serbestçe gerçekleştirirler.”

diyerek Kürt insanımızı kışkırtmaktaydı.

Alman İçişleri Bakanı Otto Schiliy 22 Haziran 2002 tarihinde Süddeutsche Zeitung gazetesine verdiği demeçte: **“Almanya'daki Türklerin Ana Dili Almanca olmalıdır.”** şeklinde açıklama yapmıştı.

“Almanya'daki Türk azınlığın uyumu için en iyi yol asimilasyondur. Almanya'da Südet, Frizya, Rumen ve Danimarka azınlıkları dışında yeni azınlıklar yaratılmasına karşıyız.” sözü üzerine gazete muhabiri Schiliy'ye soruyordu:

“Südetler, Orta Almanya radyosunun yayın yaptığı bölgede programlarını iki dilde izleme olanağına sahipler. Türkler ise radyo ve televizyon aidatı ödedikleri halde, böyle bir olanağına sahip değiller.”

Schiliy'nin yanıtı: **“Uyumun hedefi yabancıları Alman toplumuna çekmektir. Her dili destekleyemeyiz. Böyle bir durum kaosa yol açar. Türklerin ana dilleri Almanca olmalıdır.”**

AB'nin aslı: Batmakta olan Atlantik'i andırmaktaydı!..

Yazar Ahmet AKGÜL
28 Mart 2021

Yeni dünya düzeninin şişirilmiş refah toplumlarında, vurguncu elitler yükselirken halk sürekli sefaletle doğru kaymaktaydı. Kapitalizm; daima krizlerini, hatalarını ve suçlarını temize çıkaran akademisyenleri ve siyaset bilimi yazarlarını üretip ödüllendirmeye alışkındı. **Samuel Huntington**

emperyalizmin suçlarını kültürel çekişmenin ürünü olarak temize çıkarmaktaydı. Bu, köklerini hafifçe gizlenmiş bir biçimde ırkçı sahte-bilimden alan, tüm ritimlerden, tonlardan ve uyumsuz seslerden duyabileceğimiz bir sesin en etkili versiyonu olmaktadır.

Batı, sömürgeci zihniyetini asla bırakmamıştı. AB'nin amacı güçsüzlerin kaynaklarını kullanmak ve sonra kendi sorunlarıyla baş başa bırakmaktır. Geleneksel olarak, emperyalizmin hakkındaki araştırmalar "ana ülkeler" ve onların kolonileri arasındaki ilişkiye odaklanır. AB'nin güncel sömürü alanlarıyla ilgili LOME anlaşmaları bunun en belirgin kanıtıdır.

Haçlı Batı'nın formülü şudur:

- Koloniler, sömürgeci merkeze ham madde aktarmalı ve sömürgeci merkezden sanayi ürünleri satın almalıdır, bu yüzden;
- Kolonilerin kapitalist ekonomik büyümeleri ve ürün çeşitlilikleri ya düşük olmaktadır ya da hiç olmamaktadır. **1999-2004 yıllarında AB Komisyon Başkanı olan Romano Prodi şöyle çıkmıştı:**

"Tamamen kendi işleyişine bırakılmış piyasa koşullarına dayalı gelir dağılımı, Avrupa'daki ailelerin %40'ını yoksulluk sınırının altına itmiştir."

Ulus ötesi Siyonist şirketlerin bütçesi; pek çok devletin bütçesinden büyük olursa, işte bu kesinlikle çağdaş sömürgecilik uygulamasıydı!

Gerçek şu ki: Elbette çok sayıda ulus ötesi firma yerküreyi kuşatmış durumdadır ve bunların faaliyetleri, milli sınırları pek az dikkate almaktadır. Bu firmalar aynı zamanda sanayileşmiş devletlerde işlemlerinin merkezi niteliğinde üslere sahip konumdadır; dolayısıyla söz konusu Gizli Dünya Devleti'nin düzenleme ve politikalarının sonuçlarına maruz kalmaya mahkumlardır.

Yazar Ahmet AKGÜL
28 Mart 2021

Birçok ulus ötesi şirketin emrindeki kaynaklar kuşkusuz çok geniş ve pek çok küçük ya da yeni devletin bütçelerinden bile daha büyük çaptadır. Bununla birlikte bu Siyonist şirketler, ekonomisi ve savunması güçlü devletler tarafından elbette yıkılacaklardır.

AB'nin şu beş mikrobi Avrupa'yı çürütmeye başlamıştır:

1- Yüksek ücret, 2- İleri teknoloji, 3- Yüksek toplumsal refahın getirdiği ahlâki yozlaşma, 4- Yüksek vergi, 5- Yüksek bürokrasi. Böylece sonuç, yüksek kriz ve yüksek işsizlik olmaktadır. Çünkü:

1- Yatırım ve istihdam teşviki için kredi faizleri düşürülüyor, bu ise ürün satış fiyatlarını geriletiyordu.

2- Fiyatlar düştüğünde işletmeler aldığı kredi borçlarını ödemekte zorlanıyor, üretimi kısıyor, yatırımlarını durduruyordu. Bunun neticesi ilk önlemlerden biri olarak işçi sayısını azaltıyordu.

3- İşsizlik artınca talep azalıyor, satışlar düşüyor, fiyatların daha da düşürülmesi gerekiyor, rekabet artıyor, kalitenin yükseltilmesi gerekiyordu; bu da ek maliyet istiyordu.

4- Önlem olarak kredi faizleri daha da düşürülüyor, yani tekrar başlangıçtaki noktaya geliniyordu. ABD'de faiz hadleri 13 kere düşürülmüştü. AB'de çok düşüktü. Yani bu ekonomiler iflasa sürükleniyordu!

5- Tüm bu olumsuzluklar devletin vergi gelirlerini düşürüyor, cari işlem açıkları büyüyor, yatırımlar duruyor, sosyal güvenlik kaynakları eriyor, vergi gelirleri arttırılıyor, bürokrasi ve bir dizi sıkı denetimler başlıyordu...

6- Yatırım otomasyona yöneliyor, işsizlik artıyor, sermaye ise ucuz emek gücü olan bol teşvikli, denetimsiz, işbirlikçi, kısacası sömürülecek kaynakları olan ülkelere kaçıyordu.

Yazar Ahmet AKGÜL
28 Mart 2021

Avrupa özel sektörünün temsil kuruluşu UNICE'nin başkanı Jürgen STRUBE: **“Yüksek bütçe açıkları, düşük ekonomik büyümenin esas nedenidir. Bir süre sonra vergilerin yükselmesine ve hatta bugünden güven kaybına neden olurlar.”**

diye dert yanmaya başlamıştı.[2]

AB, zannedildiği gibi demokratik de sayılmazdı. İşte, AB'NİN 5 KAOSU şunlardı:

a- Yetki paylaşımında uygunsuzluk. b- Mali istikrarsızlık ve sorumsuzluk. c- Kaynak yetersizliğinde umutsuzluk. d- Üretim ve pazar sorunu ve huzursuzluk. e- Dış ve iç politikada uyumsuzluk.

Evet kurulduğu günden itibaren yaklaşık 40 yıllık bir süreç boyunca, 1958 Roma Anlaşması'ndan bu yana AB'nin ismi, kuralları ve işlevi sürekli değişikliğe uğramıştı. Birliğin kendi içindeki dayanışma kararlarına rağmen, her ülke bir başka ülkenin kendisinden daha düşük olan standartlarını bahane ederek, kendi standartlarını geriletmeye başlamıştı. Rekabet edebilmesi için, daha düşük standartlar giderek artmaktaydı... Örneğin, AMSTERDAM ANLAŞMASI, Sosyal Şart ve NICE doruğunda kararlaştırılan Avrupa Birliği Temel Halklar Şartında, daha önce mevcut olan birçok sosyal kazanımlar ortadan kalkmaktaydı. Konut, eğitim, çalışma, sosyal güvenlik gibi haklar bunların başında sayılmaktaydı. Dünyanın giderek tek kutuplu, güçlü ve tekelci kapitalizme yönelmesi süresince, kapitalist sistemin dışında kalmak imkânsızdı. Siyonizm'in güdümündeki faizci kapitalizm; rekabet, kazanç ve güç amacındaydı. Demokrasi bunlardan sonraydı. Bugün Avrupa'nın en büyük şirketleri ise halen ulus şirket niteliğini korumakta ve bu nitelikleri giderek de güçlendirilmeye çalışılmaktaydı. Bunlardan Fransa, özellikle Almanya ve İngiltere, eski yayılcılıkları doğrultusunda ekonomik alanda güçlerini giderek arttırmaya başlamışlardı.

AB'nin, DEMOKRATİK olduğu iddiaları da palavraydı. Çünkü ülkelerin kendi demokrasisi değil, birliğin demokrasisi geçerli sayılmaktaydı ve AB, Siyonist sermayenin güdümündeki yüksek bürokratların yönetim ve denetimi altındaydı. Avrupa Bakanlar Konseyi, Avrupa Konseyi, Avrupa Birliği Komisyonu, Avrupa Parlamentosu; birlik adına, ülkeler adına, yasama ve yürütmeyi sağlamaktaydı. Kuvvetler ayrılığı ilkesine uyulmazdı. Hesap vermezler, şeffaflıktan uzaklardı...

Yazar Ahmet AKGÜL
28 Mart 2021

Son olarak; 3 büyüklerin “Güç, söz ve yetki bizdedir” oligarşisinin, AB Anayasası'na montaj dayatması ile sonuçlanan fiyaskolu Anayasa zirvesi, AB'nin ne kadar anti demokratik olduğunun en açık göstergesiydi. Bu AB anayasasına, hem de gizli Siyonist Papa Pio'nun heykeli altında Türkiye'nin teslimiyet belgesine imza koyan Recep Tayyip Erdoğan ve Abdullah Gül, bu yaptıklarıyla övünmekteydi.

Oysa, Erbakan Hoca yıllar önce uyarmıştı:

“Freni patlamış ve kontrolden çıkmış, ilk virajda uçuşuruma yuvarlanacak şekilde hızlanmış bu AB arabasına binmekle, aslında intihar ettiklerinin” farkında değillerdi. Yoksa Jacques Chirac'ın dediği gibi, **“Bunların da hepsi Bizans'ın çocukları mıdır?”** ki, AB uğruna egemenlikleri feda edilmekteydi?

Bu nedenle İSVEÇLİLER Avrupa İçin Tek Para Birimi Olan EURO'YA “EVET” demeye yanaşmamışlardı!

İsveç Başbakanı (1996-2006) Göran Persson'un en yakın çalışma arkadaşı olan Anna Lindh tam bir Avrupalı olarak İsveç'in Euro'ya geçmesi için büyük bir uğraş vermişti. Anna Lindh'in trajik ölümü, İsveçli seçmenin Euro'ya “hayır” demesine de denk düşmüştü. İngilizler ve Danimarkalılar gibi, İsveçlilerin Euro'ya “nej” (hayır) demeleri neyin işaretiydi? Bazı analizcilere göre, İsveç'in “hayır”ı Avrupa entegrasyonunu yavaşlatmıştı. Kimilerine göre ise Fransızlar ve Almanlar, karşıt grupta yer aldıkları için Avrupa Birliği konusunda kuşkuları olanları bu birliğe doğru çekmişti. Londralı bir “think tank” olan “Center For European Reform”dan (Avrupa Reformu Merkezi) Katinka Barysch: **“Artık Fransa ve Almanya, daha az güvenilir olan diğerlerine danışmadan, istediklerini yapacaklar”** demiş ti.

Ortak paranın bedeli ağır olmaktadır!

Almanya Kiel Üniversitesi'nde Institut für Weltwirtschaft Başkanı ve Avrupa Komisyon Başkanlığı Ekonomik Analiz Grubunun 5 üyesinden biri olan Horst SIEBERT'e ait analizde şunlar vurgulanmıştı:

Yazar Ahmet AKGÜL
28 Mart 2021

Euro bölgesinde yaşayanların cüzdanlarına tek para birimi Euro gireli 7 ay olmuştu; ama Almanya, Fransa ve İtalya bütçe açıkları nedeniyle Brüksel'in gözetim listesindeydi. AB'nin 15 ülkesi Euro konusunda mahkemeye verilmişti. Avrupa Komisyonu, İstikrar ve Büyüme Anlaşması'na uymayan 15 ülkeyi mahkemeye veriyor ve Euro'nun değeri konusunda ortak politika oluşturamayan ve kendi ülkelerinde almaları gereken önlemleri almayan 15 ülkeyi, söz konusu anlaşmaya uymamanın bedelini ödetmeye girişmişti!

AB'de yolsuzluklar giderek azıtmıştı!

OLAF'a göre Avrupa genelinde giderek yayılmakta olan büyük örgütlü suçlardan birine ait dokümanda; Avrupa'nın en büyük yolsuzluk operasyonlarından birine ait bu belgede, İngiltere ve İrlanda arasındaki ithalat ve ihracatta mobil telefon ve bilgisayarlarla ilgili kaçak ticaretin (VAT yolsuzluğu) AB vergi mükelleflerine yıllık maliyeti 100 MİLYAR EURO'ya ulaşıyordu! Avrupa Birliği Komisyonu tarafından hazırlanan başka bir raporda, yolsuzluk karşıtlarına göre; "Avrupa Birliği, o yıl ve sadece Bağdat'taki suç ile rüşvetlerin 1 milyar dolar olduğu açıklanıyordu... AB havuzundaki paranın yaklaşık yarısı, AB tarımında akılcı ve rasyonel olarak kullanılamamıştı. Tarım destekleri ve küçük çiftçilik tıkanma noktasında bulunuyordu...

The New York Times'in: "Kendilerini nelerin beklediğini bilmeksizin, Türkiye Avrupa'nın kendisine uzattığı eli sıkı. Ancak Türkiye ve Avrupa yüzyıllardır birbirlerine güvenmediğinden, AB'nin Helsinki'de önerdiği tarzda bir dostluk önerisi şüpheyle karşılanabilir." yorumu ve yaklaşımı yerli figüranlara bir uyarıydı!

Kendi içinde, daha o günlerde çürümeye ve çözülmeye başlamış bulunan ve Türkiye gibi ülkelerin bakir imkânlarını sömürerek ayakta durmaya çalışan bir AB'yi, "**Servet ve hürriyet cenneti-huzur ve refah garantisi**" diye yutturmaya ve talihsiz toplumumuzu avutmaya çalışanların foyası elbette ortaya çıkacaktır. Ama bedeli de ağır olacaktı... Başta Almanya ve Fransa olmak üzere, artık Avrupa uyanmaya ve Siyonist kuşatma kışkıracısından kurtulmaya çalışmaktadır. Siyonizm'in silah gücü ABD'ye karşı da, Rusya ile gizli işbirliği imkânları aranmaktadır. Siyonist sömürü saltanatının yıkılması çok yakındı.

Rusya'nın, Amerika'yı Şok Eden Bombası:

Yazar Ahmet AKGÜL
28 Mart 2021

Putin o süreçte, yeni nükleer silah sistemini açıklamış; AB ve ABD paniğe kapılmışlardı! ABD, İran'ın nükleer programı var diye yırtınırken ve saldırmak için bahane ararken, Rus lider Putin başka hiçbir ülkede olmayan ve olmayacak yeni bir nükleer silah geliştirdiklerini vurgulamıştı. Bu aslında Amerika'ya ve Siyonist hegemonyaya bir meydan okumaydı. Vladimir Putin; **“Başka ülkelerin sahip olmadığı ve olamayacağı yeni tür atom bombası (Füze Sistemi) geliştirdiklerini”**

iftiharla açıklamıştı. Geniş bilgi vermese de dünya ajansları Moskova'nın yeni savunma planı hakkında tahmini bir süreci aktarmıştı. Rus İTAR-Tass ajansına göre Putin, Kuvvet Komutanlarıyla yaptığı toplantıdaki açıklamasında, yeni “nükleer füze kalkanı” projesinde de denemelerin başarıyla sürdürüldüğünü söylemiş ve yeni füzelerin birkaç yıl içinde kullanıma hazır olacağını hatırlatmıştı. Dünya haber ajansları Putin'in açıklamasını “acil” ibaresiyle duyurup yayınlamışlardı. Putin,

“Bu yeni nükleer sistem, diğer nükleer güç devletlerinin (BM Güvenlik Konseyinde Rusya'nın yanında yer alan ABD, İngiltere, Fransa, Çin) elinde yok, ve olmayacaktır. Terör, Rusya için en büyük tehditlerdendir. Bu nedenle: Rusya, ordusunu ve nükleer kuvvet unsurunu geliştirmeyi sürdürecektir”

açıklamasını yapmıştı.

Rusya Savunma Bakanı Sergey İvanov ise; Rusya'nın (nükleer başlık taşıyan) seyyar “Trol-M” balistik füzesini deneyeceğini ve yeni silahın 2005'te hazır olabileceğini söylemişti. Rusya'nın 1.32 ton nükleer bomba taşıyabilen Topol-M füzesine ilaveten 4.4 tonluk 10 ayrı atom bombasını tek başlıkta taşıyabilen yeni kuşak füze sistemini devreye sokmaya hazırlandığı belirtilmişti. Rusya Savunma Bakanlığının bir üst düzey yetkilisi ise, “ABD'nin füze savunma kalkanını işlevsiz kılacak yeni bir silah geliştirdiklerini” bildirmişti. Uzmanlara göre bu yeni silah, sestem hızlı olabilirdi...

Anlaşmayı Dönemin ABD Başkanı Bush Bozmuştu; Ama Bozguna Uğramıştı!..

Ocak 1999'da, Başkan Clinton döneminde, Pentagon “Ulusal Füze Savunma Sistemi” planını devreye sokmaya çalışmıştı. Clinton, plana imzasını atmamıştı. 2000'de iktidar olan Başkan Bush ise bu plana sahip çıkmıştı. Dünyadan gelen tepkiler üzerine, diğer büyük nükleer gücü olan Rusya'yı ikna etmeye çalışmıştı. 11 Eylül, Başkan Bush'a aradığı bahaneyi sağlamıştı ve ABD'yi nükleer bir saldırıdan koruyacak “füze kalkanı”nı oluşturmak için düğmeye basmıştı. Bush, Rus lider Putin'i 2001'de ABD'ye davet etmiş ve onu Teksas'taki çiftliğinde ağırlamıştı. Üç günlük görüşmelerin ardından Bush, ABD'nin ulusal füze sistemini kurmakta kararlı olduğunu açıklamıştı. Bush, böylece ABD'nin Rusya ile 1972'de imzaladığı, nükleer silah geliştirmeyi önleyen “Anti-Balistik füze” anlaşmasını bozmuş olmaktadır. Putin, Bush'un hareketini “büyük hata” olarak nitelermiş ve **“Artık biz de nükleer saldırılara karşı kendi kalkanımızı**

Yazar Ahmet AKGÜL
28 Mart 2021

oluşturmak zorundayız”

anlaşması, dünyaya 30 yıllık sükûnet sağlamıştı.[3]

diye çıkmıştı. Halbuki Anti-Balistik füze

Türkiye'den 600 Yıl'ın Hesabı Sorulmaktaydı!

Avrupa Birliği'ne giriş şartlarını içine alan ilerleme raporları ve 17 Aralık 2004'te müzakere tarihi verilmeden önce, üye ülkelerin, not ettikleri istekler, Avrupa ülkelerinin bizden 600 senenin hesabını sormak istedikleri anlamına geliyordu. Müzakereler başladığında, bu hesaplaşmanın ayrıntıları daha da netleşiyordu:

□ Malazgirt Meydan Muharebesi, □ Pontus Rum devletine son verilmesi, □ İstanbul'un Fethi, □ Kosova Zaferi, □ Niğbolu Muharebesi, □ Haçlı Batı'nın Varna Yenilgisi, □ Viyana Kuşatması Seferleri, □ Çanakkale'de geçit verilmemesi, □ Ve İstiklâl Mücadelemiz.

Evet bu konular, açıkça dile getirilmemiş olsa bile, bu savaşların milletimize ve devletimize kazandırdıkları, maddî ve manevî bütün sonuçları, AB ile müzakereler esnasında bizden hesap sorularak haklarımız sıfırlanmak isteniyordu.

Meselâ, Ortodoks patriğine ekümenlik verilmesi bahanesi ile İstanbul yöresine el konulmak isteniyordu. Dicle-Fırat havzalarının uluslararası bir yönetime devri ile, Güneydoğu toprakları bizden ayrılmak isteniyordu. Ermenilerin Kuzeydoğu Anadolu toprakları üzerinde tarihi hakları mevcuttur diyen Avrupa Birliği siyasî komisyonunun daha önce aldığı bir kararla Kuzeydoğumuz elimizden alınmak isteniyordu. Bütün bunlara ilaveten vatan topraklarının parsel parsel satılmasına göz yumulması suretiyle, Anadolu'nun tamamının, yani Malazgirt'ten bu yana sahip olduğumuz tüm haklarımız zamana yayılarak başkalarına devrediliyordu. Daha hazin ve daha elim olarak, bağımsız devletimizin egemenliği de önemli ölçüde, Avrupa Birliği Federasyonu'na devir ve teslim edilmek üzere yetkililerimizden peşinen imzalar alınıyordu. Hâsılı; Batılı kafa, fırsat ele geçmişken, bizlerden 600 senelik hıncını çıkartmak istiyordu.

Avrupa Birliği'ne alınma bahanesiyle, iflâs masasına mı oturtulmaktaydık?

Yazar Ahmet AKGÜL
28 Mart 2021

Bir tüccar veya bir şirketin iflâsına karar verilirse, ne gibi işlemler başlatıldığı açıktı. Önce bir ilânat yapılır, alacaklı olanlar ilân üzerine gelirler, alacaklarının miktarını bildirirler, varsa senetlerini ortaya koyarlardı. AB'ye alınma aldatmacasıyla bize uygulanan muamele de böyle başlatılmadı mı? AB dönem başkanı ve diğer görevliler, bütün üye ülkelerin taleplerini not etmiş, müzakere öncesi aleyhimizdeki istekleri bir bir son raporuna yazmıştı. Müzâkereler başlarsa daha da yeni yeni talepler iflâs masasına yazılacaktı. Ayrıca AB'nin değişmez denilen delegasyonları da öncelikle en başa yazılmıştı. Ama bu iflâs masası modeli müzakere yaklaşımı, sadece Türkiye'ye karşı yürürlüğe konulmaktaydı. Mesela demir perde gerisinde iken AB'ye üye yapılanlara karşı böylesine hasmâne bir tavırlarına rastlanmamıştı.

Yapılmak istenenler, beyin ölümünden sonra, ölmüş farz edilen bir insanın organlarının yağma edilmesi olayını andırmaktaydı:

Ama bizim organlarımızı tam manasıyla beyin ölümü gerçekleşmeden önce peşkeş çekmek istiyorlardı. Halihazır AKP'li yöneticilerimizin pazarlık gücünden mahrum olduklarını görüyorlardı. Ya da Batı'ya karşı kayıtsız şartsız teslimiyet göstereceklerini biliyorlardı. Bu maksatla Erbakan'dan koparıp iktidara taşımışlardı.

Elbette böyle davranırlardı. Elin oğlu bakıyor ki, ülkeyi elinde tutanlar kendi siyasi saltanatları uğruna inanılmayacak derecede tavize hazırlardı. Nitekim, Türkiye'nin hiçbir taviz alamadan Gümrük Birliği'ne girmesi olayı Batılılara haklı olarak cesaret kazandırmıştı. AKP hükümetinin başından beri Kıbrıs'ı verme konusundaki tek taraflı yaklaşımları, Batılıların Kıbrıs Adası'nın tümünü AB'ye üye kaydetmiş olmaları karşısında suspus kalmaları, karşımızdakileri tabi ki son derece rahatlatmıştı. Her istediklerini elde edeceklerine dair onlara bir kanaat aşılammıştı.

Bu ve buna benzer sebeplerden dolayı, AB temsilcileri ile ileride yapılacak müzakerelerde taviz kapıları ardına kadar açılmış olduğundan, hesaplaşmanın şümûlü de genişletilerek Malazgirt'ten bu yana kazandıklarımızın tümünün masaya konulması kararı alınmıştı.

Avrupalı Tüm Dillerde Türkiye'ye “Hayır” Kampanyası Başlatmıştı.

Türkiye'ye AB yolunda en büyük desteği veren dönemin İngiltere Başbakan'ı Tony Blair'in; Türkiye ile Fransa, Almanya gibi muhalif ülkeleri uzlaştırmak için, önerileri şunlardı:[4]

- AB ile müzakereler 2005'in ikinci yarısına ertelensin.
- AB kurumlarında Türkiye etkin olmasın diye mevzuat değişsin.
- AB üyeleri, üye ülkelerin adaylarını reddedebilsin.

Blair'in önerilerini yorumlamaya gerek var mıydı!? Bilinen bir başka gerçek, Almanya, Fransa ve İngiltere'nin ortaklaşa bu yaklaşımı; Türkiye'ye baştan beri dayattıklarıydı, yani Türkiye'ye açıkça "imtiyazlı ortaklık" bile önermeyen, "iliştirilmiş üyelik" ya da "çok pasifleştirilmiş üyelik" öneren bir yaklaşımdı. Yani müzakerelerde Türkiye'nin alacağı sonuç; "iliştirilmiş üyelik" veya "çok pasifleştirilmiş üyelik"ten başkası olmayacaktı. Buradan çıkarılan bir başka sonuç da şudur: O dönem AKP Genel Başkanı ve Başbakan tarafından yapılan AB'ye yönelik "mekik diplomasisi", maalesef nafile ziyaretlere veya turistik seyahatlere dönüşmüş, Başbakan açıkça "idari izin" kullanmıştı.

Lütfen hatırlayalım:

Danimarka Başbakanı, Türkiye'yi; **"Yoksul ve Müslüman"**, **"Pek çok açıdan kendisini diğer AB ülkelerinden ayıran bir topluma sahip"** olarak nitelendirmiş ve **"AB'nin sınırlarını Türkiye'nin üyeliği ile Irak, Suriye, İran ve Kafkasya'ya kadar götüreceğini"** söylemişti. Yani; **"AB'nin içine istikrarsızlık ithal etmek istemiyoruz"** demişti. Alman basınında Süddeutsche Zeitung'un önerisi ise çok zekiceydi: **"AB eğer yeni bir Türkiye'den yanaysa, müzakereleri tam üyelik hedefiyle başlatmak zorundadır."** demişlerdi. Cümlelerin analizi açıktı: **"Tam üyelikle müzakerelere başla, ama iliştirilmiş veya çok pasifleştirilmiş üyelikle bitir!?"**

Aynı süreçte 13 Aralık tarihli Frankfurter Allgemeine Zeitung'da Türkiye'nin AB üyeliği ile

Yazar Ahmet AKGÜL
28 Mart 2021

ilgili tartışmalara aşağıdaki şekilde yer verilmişti:

“Türkiye’ye ilişkin tartışmada dikkati çeken husus ise, geçmişte çok önemli bir konu olan Birlik’in siyasi olarak derinleşmesi konusunun, genişleme hareketi tarafından silinip gitmiş olmasıdır. Bu sadece Türkiye ile ilgili değildir, fakat Irak ve İran sınırlarına kadar yapılacak bir genişleme, işleyebilen, kendi kimliğinin ve çıkarlarının bilincinde, anayasal olarak kaleme alınmış bir Birlik’in yaratılmasını neredeyse imkânsız kılacaktır.”

Burada açıkça; ***“Türkiye ile AB’nin siyasi birliği mümkün olmaz. Türkiye AB’nin hedeflerini imha eder”*** denilmekteydi. Almanya Federal Parlamentosu Avrupa Komisyonu Başkanı ve CDU Federal Yönetim Kurulu Üyesi Matthias Wissmann’ın, Berliner Zeitung’da yayınlanan röportajında aşağıdaki ifadelerle Türkiye’nin AB üyeliğinin imkânsızlığını dile getirmişti:

“Avrupa ve Almanya’nın çıkarlarına göre hareket edeceğiz. Bizim için en önemli soru, Avrupa’nın siyasi birliğini nasıl sağlayabileceğimizdir. Avrupa’nın sadece bir serbest pazar olmasını engellemek istiyoruz. İkinci önemli konu ise, Almanların çıkarlarını korumaktır. Avrupa’daki en büyük net aidat ödeyen ülke olarak, Avrupa Birliği’nin tamamen finanse edilmez bir hale gelmemesini güvence altına almak istiyoruz.”

Uzatmaya gerek yoktu; Danimarka, Fransa, Almanya, İngiltere, Avusturya, Hollanda, Yunanistan, Kıbrıs Rum Yönetimi ve diğer ülkeler çoktan beri Recep Tayyip Erdoğan’a, ama diplomatik dille ve nezaket ölçüleri dahilinde; Devletlerinin vücut dili ile, Politikacılarının dobra ifadeleriyle, Medyalarının yorumları ile, Akademisyenlerinin bilimsel ve yoruma mahal bırakmayan raporları ile, İkili görüşmelerde açık sözlülükle, AB raporlarında kesin cümlelerle, Türkiye’nin büyükelçilikleri üzerinden, İstihbarat raporları ile, İş adamları örgütleri vasıtasıyla, Interpol raporları yoluyla, AB bürokratları aracılığıyla, evet hep bir ağızdan ve defalarca: ***“Türkiye’nin AB Üyeliğinin İmkânsız Olduğunu”*** söylemişlerdir!

O halde AKP iktidarı hâlâ ne yapmaya uğraşmaktaydı?

Sn. Erdoğan’ın içeride ekonomide söyleyeceği hiçbir şey yoktu. Ekonomi yönetimi Siyonist bankerlerin elindeydi. Sn. Erdoğan’ın siyasal olarak Türkiye’de yapabileceği

Yazar Ahmet AKGÜL
28 Mart 2021

hiçbir hamle yoktu. Çünkü bu geniş bir iç ve dış konsensüsü gerektirmekteydi. Sn. Erdoğan'ın Anayasa'ya müdahalesi de iç ve dış konsensüs meselesiydi.

Recep Tayyip Erdoğan'ın eğitim, sağlık, turizm, gümrük, maliye ve daha birçok konuda icraat alanı hiç yok denebilecek seviyedeydi. Bu sebeple AKP hükümeti, AB gibi kısa zamanda sonuç vermeyecek bir alanda, “yönetmelik tatmin” gibi hayli tehlikeli sonuçlar doğurabilecek bir oyun peşindeydi... Açıkçası Recep Tayyip Erdoğan'a kimsenin müdahale etmemesinin, en ufak bir muhalefetle karşılaşmamasının sebebi ise; “Türkiye'yi bu şekilde yönetmeye artık iz'an ve vicdan ehlinin talip olmaması” idi. Çünkü Türkiye “otomatik pilota” bağlı olarak uçar vaziyetteydi.

Yani; Hükümet olmasa da Türkiye'de yokluğu hissedilmezdi. Cumhurbaşkanı bulunmasa da eksikliğini kimse fark etmezdi. Politikacılar yok olsa millet, aramak için peşine düşmezdi. Hatta İstanbul ya da Ankara Büyükşehir Belediye Başkanı ortalıktan kayboldu, halk “Bunlar nerede?” diye merak etmezdi! İşte bu “siyasetin bitmesi” ve milli hassasiyetin tükenmesiydi!

□ Böylece siyasetin yok olduğu yerde AKP hükümetine ve hatta marazlı medyaya tek meşgale alanı kalmıştı: AB masalları ve zafer maskaralıkları ile toplumu oyalamak... Bir başka enteresan nokta ise, AB yandaşı politikacıların, yorumcuların, dış politika uzmanlarının, köşe yazarlarının, akademisyen sayılanların maalesef: AB ile ilgili bilgileri utarılmaya kadar azdı... Bunlar konuştuğunda çok üzücü ve küçültücü bir tablo ortaya çıkarmaktaydı.

AB üyesi ülkelerin yöneticileri ve bürokratları, AB yandaşı politikacılarımızı, devlet adamlarımızı, yazarlarımızı, prof.larımızı ve dış politika uzmanlarımızı izledikçe gördükleri profil düşüklüğü karşısında irkiliyorlardı. Ve maalesef Türk halkı ise uyutulmuş gibi AB üyesi ülkelerin yöneticilerini ve bürokratlarını hiç dinlemiyorlardı, hiç anlamıyorlardı, hiç yorumlamıyorlardı, hiç analiz etmiyorlardı ve maalesef AB ülkeleri Türklerin nasıl illüzyona uğratıldıklarını, nasıl “hapçı” yapıldıklarını gördükçe Türkler adına üzüyor, kendi milletleri adına gülüyorlardı. Kısaca “Hayır” kelimesi her şekilde, her dilden ifade edilirken, Sn. Erdoğan başta olmak üzere devlet adamlarımız, aydınlarımız, dış politika uzmanlarımız, köşe yazarlarımız ise alay konusu ediliyorlardı. Avrupa'da tam bir “siyasal panayır”

vardı. Herkes Türkiye'nin nasıl olup da siyaseten ve hukuken intihar ettiğini ve tasfiye sürecine girdiğini görmek ve bu hatıra fotoğrafında poz vermek için yarışıyorlardı.” tespitleri haklıydı. İşte son Akdeniz ve Ege sorunlarında AB'nin küstah tavrını sineye çeken Erdoğan'ın tutumu da bunun son kanıtıydı ve ciğerlerimizi kanatmıştı.

Yazar Ahmet AKGÜL
28 Mart 2021

Brüksel'de Türkiye'nin AB üyeliğinden ziyade; Tayyip Erdoğan'ın siyasi kariyeri ayarlanmıştı!

Maalesef; o günlerden bugünlere kadar AKP liderlerine her türlü yolla AB'nin Türkiye'ye; **“Anca k kısırlaştırılmış ve kısıtlanmış üyelik”**

sunacağı gösterilmiş olsa dahi; Tayyip Erdoğan ve kadroları bu açık işaretleri bilerek görmezden geliyorlar ve AB oyununu, ülkenin geleceğini risk etme pahasına sürdürmeyi tercih ediyorlardı. Bilerek görmezden geliyorlar diyoruz çünkü; kendi içindeki dinamikleri kontrol etmekte zorlanan AKP'ye AB dışında hiçbir SİYASET ALANI kalmamıştı. Ekonomiyi ve bununla bağlantılı birçok alanları IMF'nin temsil ettiği dış finans odaklarına; siyaseti ve Anayasal çerçeveyi içeride ve dışarıda çıkar konsorsiyumlarının onayına devrettikleri siyasi arenada: **“Karizmasını Kiralayan Lider!”**

konumuna düşen Tayyip Erdoğan'ın o aşamada önündeki en büyük sorun; Brüksel'de ne olacağı değil; Brüksel'den nasıl döneceği olmaktadır!?

O günlerde siyasi riski hafifletmek için IMF ile anlaşmayı öne çekerek; en azından AB dönüşü piyasalardaki bir çalkantıyı hafifletme planı ancak bir noktaya kadar fayda sağlamıştı. Aylarca Avrupa'ya sayısız ziyaret gerçekleştiren ve Berlusconi'den Chirac'e kadar birçok liderle "kanka" pozları verdikten ve bir de üstüne üstlük Papa'nın heykeli önünde Hristiyanlığın motifleri ile bezenmiş bir AB felsefesine (O resimde AB Anayasası sadece bir unsurdur. Tayyip Erdoğan kalem ile Anayasa'ya; görüntüsü ile bu felsefeye imza atmıştır) imza attıktan sonra; bu kadar çabaya rağmen sırtında bir hançerle yurda dönüş yapan Erdoğan için, kum saati akmaya başlamıştı. Bu tespitimizdeki doğruluğu arttıran unsurlar Ankara'nın siyasi coğrafyasında Erdoğan'a uyarı işareti olarak çalkalanmıştı.

Süleyman Demirel'in, “Etkili isimleri bir araya getireceği yemekli toplantı hazırlığı” bu uyarı işaretlerinden en önemlilerinden biri olarak yorumlanmıştı. Keza İstanbul'da bazı iş çevrelerinin, “yeni bir siyasi ‘trendi’ başlatmak için Brüksel dönüşünü bekledikleri” bilgisi benzer bir işaret sayılmıştı. Bugüne kadar alanı boş bulduğu için ÖZGÜVENİNİ balonlaştıran ve Türkiye'yi dönüştürme hevesine kapılan Erdoğan'ın dev aynasındaki çatlaklar, Brüksel dönüşü sonrasında derinleşip, KARİZMASI üzerinden yürüttüğü SİYASET ALANI'nı kullanarak ayakta kalan AKP lideri; tek siyasi argümanı AB'nin de elinden çıkacağı şantajıyla hizaya sokulmaktaydı! Ekonomiden kültüre, Anayasa'dan yerele kadar diğer siyaset alanlarına geri dönüş yapmak istediğinde ise; bugüne kadar pusuda bekleyen kesimlerin dış göstermeye başlaması anlamlıydı.

Yazar Ahmet AKGÜL
28 Mart 2021

Bu noktadan sonra; siyasi riski tabana yaymak için gerçekleştirilecek bir referandum manevrası da; *Brüksel kriterlerinin Ankara kriterlerine dönüştürülmesi* ya da o günlerde pratiğini yapmaya başladığı milliyetçilik söyleminin derinleştirilmesi de, kendisini çok hatalı bir şekilde AB'ye endeksleyen Erdoğan'ı tamamen Haçlı Batı'nın tuzağına atacaktı.

**“Tabanı kayganlaşan lider olarak; o günlerde ağzına danışmanları tarafından pelesenk edilen WIN-WIN (Karşılıklı Kazan-Kazan) felsefesinin gerçek açılımını gördüğünde ve müstahak olduğu akıbet başına geldiğinde ise kendisi için artık çok geç olacaktı.”
uyarlarına kulak asmayanlar acı ve alçaltıcı akıbetten kurtulamayacaklardı!?”**

[1] 12 Aralık 1999 - Radikal

[2] Bak. Ersal-Necla Yavi. AB'nin önlenemeyen düşüşü. Yazıcı yay. s. 18

[3] 18 Kasım 2004 - Star

[4] Hürriyet Gazetesi - 15.12.2004